

a fost exemplară coerența concepției asupra lucrării, de asemenea spiritul antrenant al relațiilor măștrilor cu tinerii noștri instrumentiști.

arte

De ce nu? De-ar fi mai multe ansambluri de acest fel ar fi și mai bine! În fiecare reședință de județ, în fiecare dintre marile centre de cultură, în fiecare comunitate locală, comuniunea întru muzică a tinerilor poate instaura un climat al așezării relațiilor, un climat al echilibrului, al bunăstării interioare.

Și nu numai. Treptat, depășind contorsioni, trecând peste povănișuri de tot felul, ne îndreptăm spre o normalitate de tip european inclusiv în domeniul muzicii de ansamblu destinate tinerilor instrumentiști, al muzicii de cameră, al muzicii de ansamblu orchestral.

Ultimele evenimente ce au avut loc la București în această direcție sunt semnificative, sunt însemnate. A luat ființă Fundația Română pentru Excelență în Muzică. Inițiativa îi aparține dirijorului Christian Badea, muzician cu vastă experiență, capabil a construi un ansamblu. Este șeful de orchestră care conferă o versiune sculpturală muzicii pe care o prezintă. Relația cu sponsorii, demersuri organizatorice importante, audiții și selecții susținute în diferitele orașe ale țării, la București, Cluj, Iași, Sibiu, de asemenea în Moldova, la Chișinău, au premers perioada repetițiilor, concertul propriu-zis. Două aspecte trebuiau definite concomitent, anume construcția însăși a ansamblului considerat drept un organism viu de specificitate aparte și, în alt sens, realizarea muzicală a programului propus. Studenți și elevi, tineri absolvenți ai instituțiilor universitare de învățământ muzical, au definit împreună London Bucharest Festival Orchestra. Li s-au alăturat măștri de primă mărime ai scenei muzicale din Regatul Unit, șefi ai partidelor de instrumente de suflat din marile colective instrumentale londoneze, din London Symphony Orchestra, din BBC Symphony Orchestra, din English Chamber Orchestra, pedagogi ce activează în marile instituții de învățământ muzical, la Royal Academy of Music, la Royal College, la Guildhall School; cu toții au fost invitați să participe la constituirea ansamblului într-o relație funcțională dinamică cu tinerii lor colegi din România. În calitate de concert-maestru al întregului ansamblu a fost invitat Bogdan Zvoristeanu, primul violonist al cunoscutei orchestre geneveze a Elveției Romande, muzician de extinsă formație artistică atât în domeniul solistic cât și cameral. Există o particularitate a demersului privind constituirea orchestrei tinerilor muzicieni din România. Muzica de ansamblu este privită în integralitatea acesteia, pe o relație firesc stabilită între muzica de cameră și cea orchestrală. Ambele aspecte sunt importante. În ambele domenii aportul profesional individual trebuie atent corelat cu cel al

■ însemnări muzicale de dimitru avakian

Încă o orchestră a tinerilor?

colegilor de ansamblu, trebuie integrat acestuia în funcție de indicațiile maestrului, de concepția dirijorală. Participarea tânărului instrumentist nu este un simplu act al unei individuale performanțe, este un act de responsabilitate profesională atât individuală cât și în ansamblu.

În mod cert, momentul supremei realizări a întregului program s-a dovedit a fi prezentarea *Octuorului* pentru dublu cvartet de coarde de Felix Mendelssohn Bartholdy, lucrare al cărui protagonist a fost minunatul violonist Remus Azoitei, profesor al Academiei Regale de Muzică de la Londra; evoluția virtuoză a primului violonist a antrenat definirea pe ansamblu a unei expresii cordiale de esență romantică, aspect ce a potențat participarea entuziastă, coerentă, a tinerilor săi coechipieri. *Serenada pentru suflători și corzi grave* de

în ce privește grija pentru calitatea sunetului de ansamblu. Exemplară a fost însă coerența concepției asupra lucrării, de asemenea spiritul antrenant al relațiilor măștrilor cu tinerii noștri instrumentiști; este de menționat, de asemenea, participarea strălucită a măștrilor Michael Cox, la flaut, și a trompetistului Rod Franks.

Peste tot în țările de mare tradiție privind exercițiul actului cultural artistic, muzica practică de tineri în ansamblu este apreciată a fi mai mult decât un act artistic profesional; este considerată drept un act de socializare, de comunicare interumană, de apropiere dintre tineri; iar aceasta în vederea definirii unui scop comun, a unui proiect comun, anume dobândirea unei eficiente susțineri a valorilor umaniste ale civilizației noastre. Este de amintit faptul potrivit căruia în fiecare dintre landurile din Germania, din Austria

Violonistul Remus Azoitei

speciale. Banul public – eventual în parteneriat cu cel privat – trebuie orientat către muzica de ansamblu, spre domeniul muzical cameral, spre formațiile orchestrale ale tinerilor muzicieni. Solistica este „cireasa de pe tort”; o voi numi sugestiv astfel; se așază temeinic, firesc, în contextul larg, generos, al muzicii de ansamblu, sporind prețiozitatea acesteia. Stagiile de pregătire și concertele propriuzise se constituie în veritabile cursuri de înaltă măiestrie profesională, cursuri susținute cu participarea măștrilor scenelor europene de concert. Voi aminti în acest sens Festivalul anual susținut în fiecare toamnă, la noi, de Fundația „Sonoro”, de stagiile de pregătire profesională, de concertele organizate prioritar în luna august, la Sinaia, pe Valea Prahovei, în vederea susținerii Orchestrei Române de Tineret. Educația profesională, artistică a tinerilor muzicieni își dă mâna în mod firesc cu procesul dificil privind formarea, educarea publicului de concert.

Dirigjorul Christian Badea. Foto: Șerban Mestecăneanu

Antonin Dvorak a constituit momentul semnificativei implicări a măștrilor londonezi, a oboistului Richard Simpson, a clarinetistului Chris Richards, a fagotistei Julie Price, a cornistului Martin Owen. Cu toții, sub conducerea dirijorului Christian Badea, au participat la realizarea *Simfoniei a 7-a*, în *La major*, de Beethoven; este opus-ul care a constituit terenul fertil al colaborării măștrilor cu mai tinerii lor colegi din România. Nu, nu se poate afirma că am fost martorii unei realizări capabile a atinge limitele perfecțiunii; nu asta s-a urmărit. Dinamica mare, tempo-urile cu totul alerte ale finalului, spre exemplu, au depășit posibilitățile tinerilor instrumentiști

ființează câte o orchestră simfonică reprezentativă. Un ansamblu similar există la nivelul întregii țări. Este o inițiativă realizată în baza parteneriatului public-privat. Mai mult, o știm cu toții, a concertat la Atheneul Român Orchestra Simfonică a Comunității Europene, instituție la finanțarea căreia contribuie inclusiv țara noastră. Beneficiile pentru noi, pentru viața noastră de concert, pentru tinerii muzicieni români se dovedesc a fi minore. Cu sau fără teamei, tentația atitudinii solistice este, din păcate, covârșitoare la noi. În mod firesc, vârurile solistice se constituie în situații de excepție ce pot fi susținute de instituții, de fundații

O premieră absolută ce nu poate fi trecută cu vederea a avut loc săptămânile trecute în Studioul de Concerte al Universității Naționale de Muzică din București. Pentru prima oară tinerii instrumentiști, elevi ai celor două colegii bucureștene de muzică, Colegiul „George Enescu” și Colegiul „Dinu Lipatti”, s-au constituit într-un unic organism orchestral sub bagheta măștrilor lor, profesorii Gheorghe Iliuță și Andrei Racu. Momentul a fost prilejuit de acordarea distincțiilor ediției din acest an a Olimpiadei Naționale de Muzică. Să o recunoaștem, comuniunea întru muzică atenuează asperitățile, dramele și tragediile vieții cotidiane! ■